

PO POTEH WETMAN-A

Poročilo o rezultatih projekta

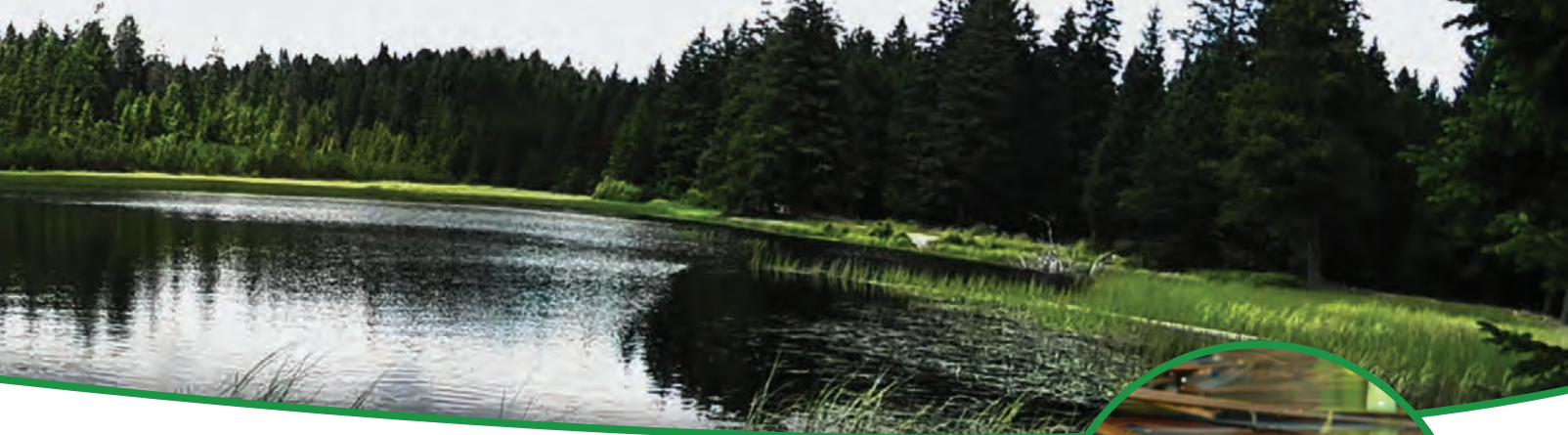

Projekt WETMAN je jasno pokazal velik vpliv mreženja partnerjev in drugih deležnikov za uspešnost izvajanja projekta. Dobro organizirano in vodeno mreženje vzbuja pri deležnikih pozitivne občutke. Udeleženci se preprosto počutijo del zgodbe. Zgodba je zato polnejša in ima poleg rezultatov, ki jih administrativno zabeležimo s kazalniki, tudi dušo. Dušo je težko meriti, kljub temu lahko rečemo, da je v tem projektu ogromno. To daje celotnemu izdelku poleg odličnih rezultatov še dodatno dimenzijo, ki zagotavlja, da bo projekt živel še po zaključku. Ja, odličnemu timu, ki je izvajal projekt je uspelo. Naša mokrišča so boljša, zanje bodo deležniki skrbeli tudi z dušo.

dr. Darij Krajčič, direktor Zavoda RS za varstvo narave

V projektu WETMAN smo si za cilj zadali obnovo in izboljšanje stanja mokrišč. Zastavili smo si ambiciozne cilje in številne akcije. Z odlično ekipo sodelavcev Zavoda RS za varstvo narave, partnerskih organizacij, izvajalci del, lokalnimi prebivalci in vsemi drugimi, ki so v mozaik prinesli svoj kamenček, nam je uspelo. Mi smo načrtovane cilje dosegli, na številnih območjih pa presegli pričakovanja, ki smo jih imeli. Hvala vsem. Posebna zahvala pa gre financerjem projekta – Evropski komisiji, Ministrstvu za okolje in prostor, Občinam Črnomelj, Zreče, Slovenska Bistrica, Lovrenc na Pohorju, Slovenj Gradec in Mestni občini Maribor.

dr. Nika Debeljak Šabec, vodja projekta

O PROJEKTU

V projektu **Ohranjanje in upravljanje sladkovodnih mokrišč v Sloveniji**, ki smo ga krajše poimenovali **WETMAN**, smo si za cilj zastavili obnovo in izboljšanje stanja na šestih slovenskih mokriščih, ki so opredeljena tudi kot območja Natura 2000. Aktivnosti so potekale na Pohorskih barjih, Zelencih, mrtvicah Mure pri Petišovcih, na Planiku, Vrheh in belokranjskih kalih pri Vinici.

Z izvedbo številnih načrtovanih projektnih aktivnostih in nekaterih dodatnih, ki so se pokazale v času trajanja projekta, smo pripomogli k ohranjanju mokrišč v Sloveniji ter njihovemu trajnostnemu upravljanju.

Projekt je izvajal Zavod RS za varstvo narave skupaj s partnerji. To so: Zavod za gozdove Slovenije, Inštitut za vode Republike Slovenije, Zavod za ribištvo Slovenije, Občina Ruše, Občina Kranjska Gora in Radio in televizija Slovenije.

Projekt je potekal od 1. 2. 2011 do 1. 2. 2015, skupna vrednost je bila 2.144.376 € in je bil 50 % sofinanciran s strani finančnega mehanizma LIFE+ narava Evropske unije. Kot sofinancerji so k izvedbi projekta prispevali tudi Ministrstvo za okolje in prostor (26 %), Občine Slovenska Bistrica, Zreče, Črnomelj, Slovenj Gradec, Lovrenc na Pohorju ter Mestna občina Maribor.

Natura 2000
je evropsko omrežje
posebnih varstvenih
območij, na katerih je cilj
ohraniti biotsko raznovrstnost
za prihodnje rodove, še posebej
živalske in rastlinske vrste ter
habitate, ki so redki ali
pa so v Evropi že
ogroženi.

O MOKRIŠČIH

Mokrišče je del narave, ki je redno zadostno preplavljeno s površinsko ali podzemsko vodo, da lahko omogoča razširjenost rastlin in živali, ki za rast in razmnoževanje potrebujejo mokro ali občasno mokro okolje.

Mokrišča pokrivajo slaba dva % površine Slovenije. Naša največja in najbolj poznana mokrišča so Ljubljansko barje, Cerkniško jezero, Sečoveljske soline, Zelenci, barja na Pohorju in Pokljuki, mrtvice in logi ob Muri, Krakovski gozd, Dobrava in Jovsi ob Sotli pa tudi Škocjanske jame. Večina slovenskih mokrišč pa je majhnih, zato so še toliko bolj ranljiva.

Mokrišča so eden najbolj ogroženih habitatov v svetu pa tudi v Sloveniji, a hkrati nosilci ekosistemskih, kulturnih, turističnih in estetskih »uslug«. Mokrišča so naravni zbiralniki vode, preprečujejo poplave, saj kot naravne spužve preprečujejo velika nihanja vode, blagodejno vplivajo na okoliško mikroklimo in prečiščujejo vodo.

Mokrišča so življenjsko okolje redkih in ogroženih rastlinskih in živalskih vrst ter učilnica v naravi.

ZAKAJ SMO SE LOTILI PROJEKTA

Ljudje smo številne mokrotne travnike in mokrotne gozdove v preteklosti izsuševali, da bi povečali kmetijsko pridelavo in izboljšali gozdarstvo. Pomembnost mokrišč in nujnost njihovega ohranjanja prepoznavamo šele v zadnjem času, ko so se njihove površine že močno zmanjšale. Strokovnjaki ocenjujejo, da je bilo v zadnjih sto letih v Evropi uničenih med 50 in 90 % mokrišč. V Sloveniji pa smo v obdobju od leta 1772 do 1990 izgubili več kot 100 000 hektarov mokrišč (Beltram, 1996)¹.

¹ Beltram, G., 1996, The Conservation and Management of Wetlands in Slovenia, Ph.D. Thesis in Human Ecology, Vrije Universiteit, Brussel, 328 s.

V projektu smo obravnavali sledeče pritiske na mokrišča:

SPREMINJANJE HIDROLOGIJE MOKRIŠČ IN POSLEDIČNO ZARAŠČANJE

Številna mokrišča so v preteklosti skušali izsušiti. Zaradi spremembe vodnega režima so se le-ta začela zaraščati ali pa so na njih začeli odlagati odpadke.

VNAŠANJE TUJERODNIH VRST

V kale, potoke, mrtvice in druge vodne površine so v preteklosti vnašali tujerodne vrste. Te vrste predstavljajo tekmece avtohtonim vrstah, saj se s tujerodnimi vrstami bojujejo za hrano in življenjski prostor.

UNIČEVANJE HABITATA IN MOTNJE ŽIVALI

S povečevanjem interesa za prostočasne aktivnosti v naravi se povečuje tudi vpliv človeka na naravno okolje. Veliko mokrišč predstavlja zanimivo turistično točko. Množični obiski uničujejo rastline in habitate ter motijo živali pri njihovem gnezdenju, prehranjevanju ali razmnoževanju.

NIZEK NIVO OZAVEŠČENOSTI O POMENU OHRANJANJA

K negativnemu odnosu do mokrišč prispeva tudi nizka ozaveščenost o pomenu mokrišč. Ljudje ne poznajo njihovega ekološkega pomena in uslug, ki jih le ta prinašajo. Na drugi strani pa narašča število dejavnosti, ki se odvijajo v naravi, ljudje so v naravi prisotni skozi celo leto.

NAMEN IN CILJI PROJEKTA

Šest projektnih pilotnih območij predstavlja različne tipe mokrišč (visoka, prehodna in nizka barja, mrtvice, kale, mokrotne in poplavne travnike), ki v preteklosti niso bila ustrezno vzdrževana.

Projektni cilji so usmerjeni k izboljšanju oz. vzpostavitvi ugodnega stanja ohranjenosti osmih evropsko ogroženih vrst ter sedmih habitatnih tipov, ki se pojavljajo na pilotnih območjih projekta.

Projekt WETMAN je bil razdeljen na večje sklope aktivnosti in sicer: revitalizacija (prvotna vzpostavitev) hidroloških pogojev na pilotnih območjih, odstranjevanje zarasti, zmanjševanje prisotnosti invazivnih vrst in preprečitev nadaljnega uničevanja pilotnih območij ter njihovo trajnostno upravljanje.

AKTIVNOSTI IN REZULTATI PROJEKTA

PROSTRANA POHORSKA BARJA

Pohorje je pogorje v severovzhodnem delu Slovenije, gozdovi mu dajejo značilno podobo. Zaradi pretežno silikatnih neprepustnih tal voda pogosto zastaja, posledica tega so značilna šotna barja z majhnimi jezeri in barjanskimi gozdovi, ki so mestoma obdani s šotnimi smrekovimi gozdovi. Visoka in prehodna barja v Sloveniji so na južni meji evropskega areala barij. Barjanski ekosistemi na Pohorju so eden največjih tovrstnih mokrišč v državi. Predstavljajo specifično življenjsko okolje, na katerega so vezane številne rastlinske in živalske vrste, obenem pa so prepoznani kot turistično zanimive lokacije. V preteklosti so obširna pohorska barja izsuševali z izgradnjo izsuševalnih kanalov z namenom pospeševanja gozdarstva in kmetijstva.

Namen projekta je bil izboljšati življenjski prostor divjega petelina in ruševca ter habitatnih tipov: aktivnih visokih barij, prehodnih barij, barjanskih gozdov in naravnih distrofih jezer. Projektno območje sestavlja 5 barjanskih kompleksov: povezano širše območje Lovrenških jezer (89 ha), Ribniškega barja (9,3 ha), območje med Črnim jezerom (68 ha) na južnem delu in Klopnovrškimi barji (93,9 ha) na severnem delu.

V projektu smo z izgradnjo 112 pregrad na izsuševalnih kanalih prispevali k izboljšanju vodnega režima na Klopnovrških barjih, barjih Javorskega vrha in Lovrenških barjih. 17 pregrad je bilo postavljenih na Javorskem vrhu, 90 na barjih na Klopnem vrhu in 5 na območju Lovrenških jezer. Delo je bilo zelo zahtevno, saj je bilo potrebno ves material, potreben za izgradnjo, fizično prenesti. Zaradi izboljšane vodnega režima se bo zaraščanje terena močno upočasnilo, če ne celo ustavilo. S tem se bo izboljšalo stanje aktivnih in prehodnih barij ter habitatov ptic ruševca in divjega petelina. Na Klopnem in Javorskem vrhu smo izkopali šest vodnih kotanj. Na vseh petih območjih smo spremljali nivo talne vode.

Na že zaraščenih delih smo zato selektivno odstranjevali zarast ter strukturirali gozdni rod z ohranjanjem posameznih struktur habitata. Skupno smo odstranili zarast na okoli 11 ha površine. Pri manj zahtevnih delih so sodelovali tudi prostovoljci.

Pohorska barja vsako leto obišče veliko ljudi. Z namenom spremljanja števila obiskovalcev smo na Lovrenških jezerih, Ribniškem in Črnem jezeru vgradili infra rdeče senzorje spremljanja obiska. Najbolj so obiskana Lovrenška jezera – preko 30.000 obiskovalcev letno, največ v poletnih mesecih.

Na teh območjih spremljamo nivo talne vode. V ta namen smo postavili več kot 20 merilnih mest menjanja nivoja talne vode s piezometri. Na novo smo vzpostavili šest manjših vodnih kotanj.

Dolžina izgrajenih poti močno presega načrtovano zahvaljujoč prostovoljcem, ki so s svojim delom nadgradili naše aktivnosti. Sodelovali so posamezniki, slovenska vojska, planinska društva, turistična društva, gasilsko društvo, oskrbniki koč, meddruštveni planinski odbori, predstavniki občin, in projektni partnerji. Skupaj je bilo izvedenih 2900 učinkovitih prostovoljnih (delovnih) ur. Skupaj se je za obnovo in dograditev poti porabilo 2264 kosov brun oz. 147 m³ rezanega lesa oz. 250 m³ hlodovine, kar ustreza 12 velikim gozdarskim kamionom. Posamezno bruno je v povprečju tehtalo 40 kg.

Obnova in dograditev novih brunčanih poti bo pripomogla k zmanjšanju vpliva turizma na občutljiva območja barj. Skupaj je bilo obnovljenih ali dograjenih več kot 2000 metrov brunčanih poti (Ribniško jezero - 175 m; Lovrenška jezera - 664 m; Črno jezero - 864 m, Ostruščica 180 m). Izdelali smo podeste z lesenimi ograjami, ki so hkrati tudi klopi. Omogočajo kratek oddih pohodnikom in služijo kot učilnice v naravi.

Izgradili smo interpretativno pot ob poti na Črno jezero. S tem območje Pohorja dobiva zaokroženo celoto kakovostnih turističnih in doživljajskih poti na mokriščih. S sredstvi projekta je bil obnovljen razgledni stolp na Lovrenških jezerih. Prenovljene so bile tudi označitve na teh območjih ter postavljena pašna ograja, ki preprečuje pašo na barjih na Ostruščici pri Rogli.

ZELENCI

Zelenci so mokrišče pri Podkorenu na Gorenjskem, poznano kot izvir Save Dolinke. Posebnost in edinstvenost tega mokrišča je njegova kompleksnost in krajinska slikovitost, saj se na majhni površini nahajajo povirje, jezerca z brbotajočimi podvodnimi izviri, vodna okna in meandrirajoča struga ter prehodno in nizko barje. Tu se pojavljajo številne redke in ogrožene rastlinske in živalske vrste. Območje ogroža odlaganje proda, ki ga prinesejo hudourniški potoki. Da bi zmanjšali zaprojevanje osrednjega dela Zelencev – Jezerc, smo na potoku Čošeljnov graben zgradili prodni zadrževalnik.

Zaraščanje Zelencev je naravni proces. Domačini so ga desetletja in stoletja ustavljali z redno košnjo in sečnjo, ki ju danes ni več. V okviru projekta smo na izbranih območjih odstranili skoraj 2 ha zarasti.

Zelenci so tudi zanimiva turistična točka na Gorenjskem, zato smo izdelali nove informativne table, ki predstavljajo zanimivosti in posebnosti tega območja. Poleg vsebinskih tabel so bile postavljene tudi table, ki označujejo robove naravnega rezervata, ter več usmerjevalnih tabel po krožni pešpoti. Ob kolesarski poti in pešpoti sta bili obnovljeni tudi leseni klopci.

V projektu smo pripravili Načrt upravljanja za Zelence. Načrt je temeljni dokument razvoja in upravljanja območja v prihodnosti, do leta 2030. Ob upoštevanju vizije in strateških ciljev so natančneje določeni operativni cilji in ukrepi - aktivnosti za doseg želenih ciljev. Načrt je potrdil Občinski svet Občine Kranjska Gora.

V okviru projekta Wetman smo zgradili prodni zadrževalnik na Čošeljnovem grabnu, ki ima svoj iztok neposredno v Tomfe in jezerce v Zelencih. Zadrževalnik ima kapaciteto 220m³.

Vsebina Načrta upošteva izhodišča in usmeritve iz serije delavnic, ki so bile organizirane z namenom vključitve lastnikov in javnosti.

VRHE

V zaselku Vrhe pri Slovenj Gradcu je v gozdu ob povirju Selčnice več manjših močvirnih površin (6,3 ha). Večji del območja porašča močvirnat gozd, na manjših čistinah pa so zaradi zastajanja vode razvita bazična nizka barja. Tu najdemo redko orhidejo Loeselovo grezovko, navadno močvirnico, pisano preslico, širokolistni munec ter nekaj vrst šašev.

Preko območja so v preteklosti izgradili gozdno vlako, ki je spremenila hidrologijo območja. Na območju so nekoč pasli konje. Ker paše ni več, se je območje začelo zaraščati, zato smo ob podpori lastnice območja izvedli ključne aktivnosti za ohranitev orhideje Loeselove grezovke v ugodnem stanju na tem območju.

Na območju smo izboljšali hidrološko stanje z revitalizacijo vodnega režima z izgradnjo široko-propustne pregrade, ki bo ponovno omogočila razlivanje vode na območje. Na gozdni cesti nad območjem smo dva vodna prepusta nadgradili s peskolovom, kar bo preprečevalo zasipavanje mokrišča z materialom. Očistili smo zaraščajoče površine (0,8 ha) in povečali negozdne barjanske površine.

*Izvedli
smo številne
naravovarstvene
akcije in naravoslovne
dneve - z Gimnazijo Slovenj
Gradec, Šolskim centrom iz
Slovenj Gradca in drugimi,
v sodelovanju z Zavodom
za gozdove
Slovenije.*

PLANIK – mokrotni travniki pri Dobenem

Planik je zamočvirjena kraška uvala s ponikalnico Ručigajev studenec ob vznožju Dobenega pri Mengšu v velikost 19 ha. Voda se v začetku doline zbira v mokrišču, nizkem barju, ki je rastišče evropsko pomembne vrste orhideje Loeselove grezovke. V okolici mokrišča so ekstenzivni mokrotni travniki in gozd.

Na Planiku so v preteklosti, ko so na območju še izvajali kmetijsko rabo, izkopali nekaj hidromelioracijskih jarkov, ki so spremenili hidrološke razmere območja.

Grezovka je bila tu ogrožena predvsem zaradi spremenjenih hidroloških pogojev na območju, zaradi česar se je območje tudi hitreje zaraščalo z lesnatimi vrstami, saj je bila tu opuščena kmetijska raba. Ob podpori vseh lastnikov na območju smo izvedli ključne aktivnosti za ohranitev orhideje Loeselove grezovke v ugodnem stanju. Na dveh arih smo postavili pet lesenih pregrad in s tem nekoliko dvignili nivo vode na mokrišču in izboljšali hidrološke razmere. Pregrade so načrtovane tako, da bo kasneje mogoče nivo vode še nekoliko dvigniti, če se bo izkazalo, da dosedanji dvig ne bo zadosten. Izvedli smo tri prostovoljne akcije odstranjevanja lesne zarasti na skupni površini 1,4 ha. Prvo akcijo smo izvedli ob podpori Občine Mengeš ter pomoči društva Nigritella in drugih prostovoljcev, drugo s pomočjo dijakov naravovarstva BC Naklo. Akcijo smo ponovili še tretjič in odstranili tisto grmovje, ki je po dveh letih zrastle iz panjev, k temu pa smo dodali še nekaj novih površin.

Z namenom spremljanja sprememb hidrološkega stanja na mokrišču smo eno leto pred postavitvijo pregrad vsaka dva tedna odčitavali nivo talne vode s pomočjo postavljenih piezometrov. S spremljanjem stanja nivoja talne vode bomo nadaljevali tudi še po zaključku projekta.

TRIJE BELOKRANJSKI KALI - Gornji kal, Krivače, Kršeljivec

Pilotno območje Gornji kal predstavljajo trije kali z okoliškimi njivskimi, travniškimi in ostalimi površinami v velikosti 18,7 ha. V preteklosti je bil skoraj v vsaki belokranjski vasi prisoten kal, predvsem za potrebe napajanja živine in pranja perila, danes pa je pomembna predvsem njihova naravovarstvena funkcija. Njihova mrežna razporeditev zagotavlja ohranjanje manjših vodnih površin na nizkem krasu, ki so življenjski prostor ogroženim rastlinam in živalim.

Začetni popis močvirske sklednice v letu 2011 je pokazal, da je populacija na tem območju zelo ogrožena, saj so popisovalci na območju našli samo še pet starejših osebkov.

Na območju vseh treh kalov smo odstranili zarast (2 ha). Na kalu Krivače smo povečali vodno površino, uredili razgibane položne brežine in peščeni del, kjer sklednice lažje skopljejo gnezdo (0,4 ha). Na novo je bil urejen kal Kršeljivec z otokom, polotokom in urejenimi razgibanimi brežinami, prilagojenimi potrebam močvirske sklednice (1,3 ha). To je danes eden največjih kalov v Beli krajini, ki je v preteklosti že obstajal, a je bil izsušen in zasut z odpadnim materialom.

*Cilji projekta na pilotnem območju Gornji kal so bili usmerjeni na izboljšanje življenjskih razmer za našo edino domorodno vrsto želve, močvirsko sklednico (*Emys orbicularis*).*

Uredili smo tudi Gornji kal. Polovica kala je sedaj mirna cona, namenjena ohranjanju sklednice in drugim živalim in rastlinam z zato na novo urejenimi brežinami in plitvinami (0,7 ha). Druga polovica pa je urejena sonaravno – mize in klopi za obiskovalce ter pomoli za ribiče. Ribolov je danes omejen le na zahodni del kala. Zavod za ribištvo in Ribiška družina Črnomelj sta v projektu izvajala tarčni izlov tujerodnih vrst rib.

Da bi popestrili in pomladili populacijo močvirske sklednice na območju, smo ob soglasju Agencije RS za okolje - MOP, na območje doselili štiri samice z jajci in enega samca močvirske sklednice.

MRTVICE MURE PRI PETIŠOVCIH

Na poplavnem območju ob reki Muri so ohranjeni poplavni gozdovi, stranske struge in mrtvice ter obsežni kompleksi vlažnih travnikov. V projektu smo želeli upočasniti proces kopnenja in zaraščanja treh mrtvic Nagy Parlag (10 ha), Muriša (17,4 ha) in Csiko Legelo (6,8 ha). Mrtvice so se v preteklosti zaradi naravnih procesov zarasle, posledično pa so se zmanjšali za mrtvice značilni habitatni tipi in spremenila prisotnost vrst.

Namen projekta je bil podaljšanje življenjske dobe mrtvic (ki niso več povezane z rečno dinamiko) ter izboljšanje habitata tarčnih vrst: ribe velike senčice, kačjega pastirja dristavičnega spreletavca in želve močvirske sklednice, dvoživk velikega pupka in nižinskega urha ter habitatnega tipa Naravna evtrofna jezera z vodno vegetacijo zvez Magnopotamion ali Hydrocharition.

Na mrtvicah Nagy Parlag in Csiko Legelo je potekalo odstranjevanje lesne vegetacije ter odstranjevanje mulja in poglobljanje mrtvic. Ob koncu pa smo uredili še strukturiranje nabrežja. Skupno smo mozaično poglobili in vzpostavili novo vodno površino na 2,1 ha mrtvic in iz obeh mrtvic odstranili okrog 30.000 m³ materiala. Z izkopanim materialom smo ekološko sanirali brežine gramoznice Lakoš, kjer smo vzpostavili razgibane obrežne plitvine (0,35 ha). S hidrološkimi deli smo mrtvicam podaljšali življenjsko dobo ter izboljšali stanje habitatov tarčnih ogroženih rastlinskih in živalskih vrst. Obnovljeni deli mrtvic so po obliki in globini podobni naravnim mrtvicam.

Na mrtvicah je Zavod za ribištvo Slovenije izvajal izlov rib, saj smo želeli odstraniti čim večje število tujerodnih vrst rib iz mrtvic in s tem zmanjšati pritisk le teh na za mrtvice avtohtone vrste in habitate.

MOKRIŠČA – UČILNICA V NARAVI

Ker so bila nekatera projektna pilotna območja manj poznana, smo pripravili promocijska gradiva (brošure, zloženke, razglednice, plakate). Na spletni strani www.wetman.si smo ažurno poročali o dogodkih, aktivnostih in dosežkih na projektu. Napisali smo številne članke (več kot 250) v nacionalne in lokalne medije - tiskane ali elektronske. Pripravili smo strokovne vsebine za informativne table in jih postavili na vseh projektnih pilotnih območjih.

Izvedli smo številne sestanke in srečanja z župani, občinskimi strukturami, krajevnimi skupnostmi in drugimi deležniki (več kot 150 različnih dogodkov). Pripravili smo številna srečanja in predstavitve na vseh območjih (več kot 75 dogodkov). Izvedli smo 60 naravoslovnih dni oz. predstavitev za osnovnošolce (1.100 otrok) ali dijake srednjih šol (750 otrok). V sodelovanju z Radiem in televizijo Slovenija smo posneli trideset-minutni dokumentarni film in tri kratke spote.

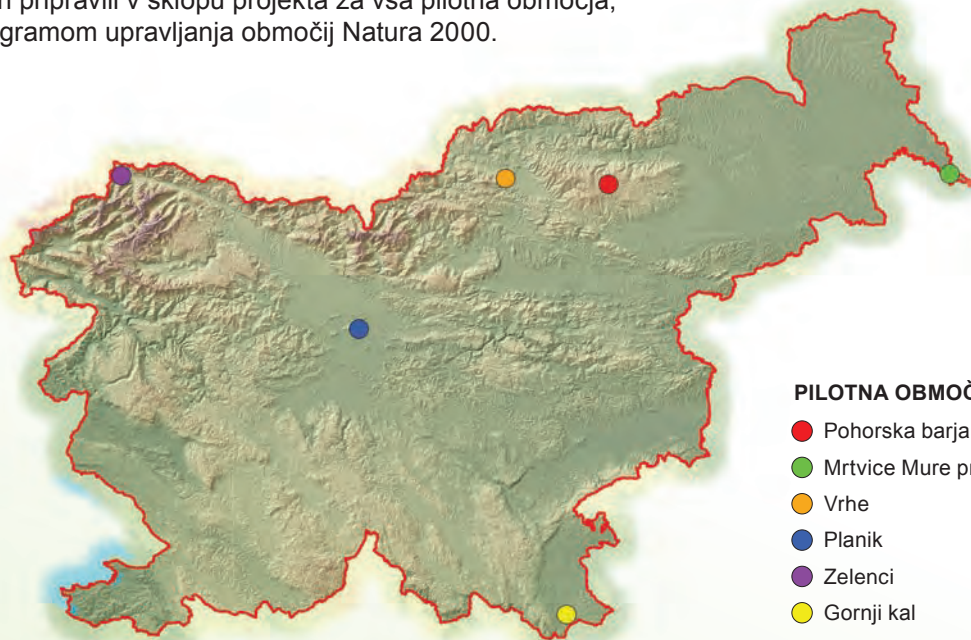
Na slovesni predpremiери filma je spregovoril resorni minister, premiero na prvem programu nacionalne televizije pa si je ogledalo več kot 80.000 gledalcev. Projekt smo predstavili na šestih mednarodnih konferencah.

VKLJUČITEV NARAVOVARSTVENIH IZHODIŠČ V SEKTORSKE NAČRTE

Natura 2000 se v Sloveniji upravlja preko sektorskega planiranja. Tako se določila za varstvo vrst in habitatnih tipov Natura 2000 preslika v sektorske načrte. Zato smo v sklopu projekta aktivno sodelovali pri nastajanju načrtov upravljanja za gozdno gospodarske enote, pri nastajanju lovsko-gojitvenih načrtov ter ribiško-gojitvenih načrtov. Z gozdarji smo označevali habitatno drevje, z ribiči določili mirne cone. S kmetijskim sektorjem smo obravnavali vključevanje naravovarstvenih vsebin v sisteme kmetovanja na varovanih območjih. Naravovarstvene smernice, ki smo jih pripravili v sklopu projekta za vsa pilotna območja, smo uskladili s Programom upravljanja območij Natura 2000.

PILOTNA OBMOČJA

- Pohorska barja
- Mrtvice Mure pri Petišovcih
- Vrhe
- Planik
- Zelenci
- Gornji kal

Vodilni partner projekta je:

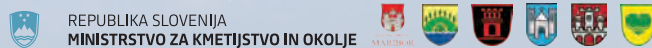

Izdal: Zavod RS za varstvo narave
Foto: Matjaž Bedjanič, Janez Gregori, Janez Mihael Kocjan,
Matevž Lenarčič, Tomaž Mihelič, arhiv projekta WETMAN
Oblikovanje in tisk: Birografika Bori
Naklada: 400 izvodov
December 2014
www.wetman.si

Partnerji projekta so:

Sofinancerji projekta so:

Poročilo smo izdali v okviru projekta "Ohranjanje in upravljanje sladkovodnih mokrišč v Sloveniji - WETMAN" (LIFE 09NAT/SI/000374) s prispevkom LIFE + finančnega instrumenta Evropske skupnosti. Besedilo ne izraža nujno pogledov Evropske komisije.